

ת"פ (באר שבע) 45920-08-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' עואני אעסם - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 45920-08-23 מדינת ישראל נ' אעסם

לפני כבוד השופט ערן צברי

המאשימה מדינת ישראל - תביעות נגב

ע"י ב"כ עוה"ד גנית אטיאס

נגד

עואני אעסם - בעצמו

ע"י ב"כ עוה"ד ויקטור אוזן

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום מתוקן, בעבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], ניסיון לגניבה רכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין בצירוף סעיף 25 לחוק, חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, הורשע הנאשם בשני אישומים נפרדים כדלקמן:

א. באישום הראשון הורשע בכך שבתאריך 28/7/2023 סמוך לשעה 18:30 נגב הנאשם רכב מסוג טויוטה קורולה מבאר שבע, ולאחר מכן העביר אותו לשטחי הרשות הפלסטינית דרך מעבר מיתר, כשהוא נוהג ברכב על אף שנפסל בתאריך 10/7/2023 מלנהוג ברכב עד החלטה אחרת בבית המשפט בפתח תקווה.

ב. באישום השני הורשע בכך שבתאריך 16/08/2023 סמוך לאחר חצות ניסה לגנוב רכב מסוג טויוטה ראב 4 מבאר שבע, בכך שהחדיר חפץ חד ופירק את שמשת את מחלונות הרכב, עקר את חובק ההגה, פירק את תא הכפפות וחיבר רכיב אלקטרוני לרכב. הנאשם ניסה להניע את הרכב באמצעות כבלים אך לא הצליח בכך.

3. בין הצדדים לא היו הסכמות עונשיות ועניינו של הנאשם הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

עיקר טיעוני הצדדים ותסקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן בתסקירו הראשון סקר את עיקר קורות חייו של הנאשם ובין היתר כי למד 11 שנות לימוד; יצא לפרנס את משפחתו ומבקש להתחתן; חש פספוס בהחלטתו לעזוב את הלימודים; מסייע לאימו בפרנסת הבית; נכח באירוע פגיעה בבן משפחה והתקשה לשתף כיצד אירוע זה השפיע על חייו; ביחס לנסיבות ביצוע העבירה טען שנגרר אחר קרוב משפחתו. באופן עקרוני הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, התרשמותם הייתה כי הוא אדם בעל קווים ילדותיים ובלתי בשלים, חסר דמויות מכוונות ומעצבות בחייו, סביבתו החברתית שולית ונוטה למעורבות בפלילים, חסר יכולת להבין את הפסול במעשיו ולהפיק לקחים וכי ישנם סימנים מעידים רבים להישנות התנהלות עבריינית. על כן לא באו בהמלצה טיפולית ועונשית וביקשו להטיל ענישה עונשית מוחשית וכן עונש מותנה אשר תחדד לו את מעשיו.

בתסקיר המשלים שולב הנאשם בקבוצה יעודית לצעירים בארבעה מפגשים, הפגין רצינות ואחריות. מסר בדיקת שתן אשר יצאה ללא שרידי סם. לאור השינוי במוטיבציה המליצו על המלצה חינוכית שיקומית של צו של"צ בהיקף 250 שעות וצו מבחן למשך שנה.

5. המאשימה בטיעוניה לעונש חזרה על האינטרסים המוגנים בהם פגע הנאשם ועיקרם הגנה על קניינו של הפרט ופגיעה בתחושת הביטחון האישי והציבורי. כמו כן הפנתה לפסקי דין שונים וביניהם רע"פ 7890/10 **לאיק מליטאת נ' מדינת ישראל** (נבו 01/11/2010), סברה כי מידת הפגיעה הינה מוחשית וממשית שכן תוך פרק זמן קצר גנב רכב ופעל באופן ממשי לגנוב רכב אחר, הפנתה לפסיקה הנוהגת וביקשה לקבוע מתחם עונשי הנע בין 22 - 40 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית הכוללת מאסר מותנה, קנס, פיצוי כספי ופסילת מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה בפועל ועל תנאי והתחייבות להימנע מעבירה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הפנתה לכך שהוא נעדר עבר פלילי, וכי שירות המבחן המליץ על ענישה רכב. לצד זאת ביקרה את האמור בתסקירי שירות המבחן ובאופן ממוקד יותר את השוני שבין התסקיר הראשון לשני, אשר אין באמור בהם כדי להסבירו מלבד השתתפותו בארבעה מפגשים אצל שירות המבחן. לאור זאת ביקשה להעמיד את עונשו בחלקו התחתון של המתחם לצד הענישה הנלווית.

6. ב"כ הנאשם בטיעונו הביע תרעומת על הביקורת שהופנתה לשירות המבחן. בטיעונו התמקד בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ועיקרן כי הנאשם צעיר בן 22; סיים 11 שנות לימוד; אולץ לצאת לעבוד בגיל צעיר על ידי אביו; הפנה לאמור במסמכים נ/2+1; גדל במציאות סוציו-אקונומית קשה ביותר ועל כן אין לצפות ממנו שיהיה משהו אחר; בגיל צעיר נכח בעת רציחת בן משפחתו וסובל מטראומה; אין לו עבר פלילי; במסגרת ההליך היה עצור לתקופה קצרה, לאחריה שוחרר למעצר בית והחל מדצמבר 2023 חזר לחיים נורמטיביים ועובד אצל דודו; מאז פעל למצוא עבודה יציבה ועובד בפיגומים, עבודה הכרוכה באחריות ומאמץ.

לדבריו פעלו מול שירות המבחן על מנת שיכירו את מכלול הגורמים שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, הביא להתייבותו אצל שירות המבחן ואז הבין השירות טוב יותר את מצב הדברים, דבר שהביא לשינוי בעמדתם והמלצתם. לסיום ביקש לתת לו הזדמנות ולא להחזירו למאסר, כך שיושת

עליו מאסר שירות בעבודות שירות.

7. הנאשם בדברו האחרון חזר ואמר כי גדל בסביבה בעייתית, עם הרבה סכסוכים והתמודדויות. יודע שעשה טעות וכעת נמצא בחיים חדשים, איתר עבודה עם שכר טוב. עבד במהלך החיים לפרנסת המשפחה לאחר שאביו עזב את המשפחה. מבקש להתחתן ולהמשיך את חייו ולא רוצה ללכת לכלא.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש להשית על הנאשם עונש הולם, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

האינטרסים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

9. הנאשם פגע בזכות הפרט לשמירה על קניינו, ועל תחושת הביטחון הכרוכה בפגיעה בקניינו בהיבט האישי והציבורי. עבירות מעין אלה מעמידות את הפרט בפני שוקת שבורה עת הוא מגלה שרכבו נגנב, ומייצר תחושת פגיעות ואף עלבון ותסכול, הנובעים מהעיסוק שנכפה עליו בתוצאה מכך, לצד ההשלכות הכלכליות - העקיפות והישירות הנובעות ממעשה עבירה מעין זה.

10. עניין זה נכון גם ביחס לאמור באישום השני שעה שהנאשם פעל בשקידה בכדי לגנוב את הרכב, וגרם לנזקים ממשיים ברכב עת עקר את מנגנון ההנעה, ופירק את החלון.

11. מנעד השימוש ברכב - מניע את האדם ומשפחתו במהלך היום יום לצרכים שונים וביניהם הנאה/פרנסה ממש, וניתן לומר ברצינות גמורה שרכב הינו אחד מההוצאות או השקעות שאדם עושה במהלך חייו.

12. פגיעה זו בזכות הקניין וההגנה על רכוש הציבור ובטחונו, משפיעות על הציבור בכללותו וניכרות היטב בכיסם של אזרחי המדינה, אשר נפגעים דה-פקטו, מהעלאת פרמיות הביטוח והחצנת המשמעויות הכלכליות של מעשי הגניבה, על הציבור בכללותו.

13. הפסיקה התמידה בקו המבכר את הצורך בהעדפת האינטרס הציבורי בשמירה על הציבור ורכושו, תוך השתת עונשים מרתיעים שיהוו תזכורת לנאשמים כי יזכו לענישה מחמירה, שתדחה את נסיבותיהם האישיות מפני אלה המגנות על הציבור - "אכן, תופעת גניבת כלי הרכב בישראל רחבה, מטרידה, וגורמת נזקים משמעותיים לפרט ולציבור. גניבת כלי רכב לשם העברתם לשטחי הרש"פ מאופיינת בחומרה יתרה, שכן גניבה כזו כרוכה בדרך כלל בתכנון מוקדם ובמעורבות של מספר אנשים, והסיכוי למצוא את כלי הרכב הגנובים זעום. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה הינה של רצינות וחומרה וככלל הענישה כוללת מרכיב של מאסר בפועל לתקופה משמעותית, גם כשמדובר בנאשמים צעירים או

נעדרי עבר פלילי. (ראה, מיני רבים, ע"פ 7163/13 כסוואני נ' מדינת ישראל [פורסם
בנבו] (03.08.2014); רע"פ 7890/10 מליטאת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]
(01.11.2010)), רע"פ 9269/17 ראמי אבו עישא נ' מדינת ישראל". (15.01.18)

מתוך עפ"ג (מחוזי ב"ש) 32962-05-21 אחמד אלחמידי נ' מדינת ישראל (נבו 14.7.2021)

14. זאת ועוד, עבירות אלה בעלות פוטנציאל הסלמה מידי, לפיו על מנת להשלים את מעשה
הגניבה נכונים העבריינים לבצע מעשים המעמידים בסיכון את ציבור משתמשי הדרך אשר ייקרו
בדרכם ואף את השוטרים אשר עשויים לאתרם במהלך ביצוע העבירות (ת"פ (שלום ת"א)
48191-01-23 מדינת ישראל נ' אופק שבת (נבו 1.12.2024)).

מדיניות הענישה הנוהגת

15. הפסיקה ברובה עקבית בקביעה כי עבירה של גניבת רכב בנסיבות "רגילות", מצדיקה קביעה
של מתחם עונשי הנע בין 10 - 24 חודשי מאסר בפועל. המשמעות הינה כי גם הנאשם בפני
חשוף לעונש מאסר ממשי נוכח מעשי הגניבה. האמור ממחיש כי "הפרופיל" של הנאשם איננו
בבחינת מקרה ייחודי בהיותו צעיר נעדר עבר, ועל דרך הכלל הוא ישלח לריצוי מאסר בפועל,
נוכח הפגיעה באינטרס הציבורי וההשלכה המיידית על הציבור בכללותו, כמו גם היות עבירה זו
בבחינת "מכת מדינה" "לטעמי, צדקו הערכאות הקודמות כשאר סיווגו את העבירות
שביצע המבקש כעבירות בעלות חומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהם לשלום
הציבור והן בשל העובדה כי גניבת כלי רכב הפכה להיות "מכת מדינה". לפיכך, לא היה
מקום לחריגה לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום". (רע"פ 1123/18 אשרף דבארי
נ' מדינת ישראל (נבו 14.3.2018)).

16. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 6060-05-24 מדינת ישראל נ' סבחי פריגאת (לא פורסם) אליה
הפנתה המאשימה, התקבל ערעור המדינה ביחס לנאשם שהורשע בעבירה של גניבת רכב וסיוע
לגניבת רכב, לאחר שמתחם העונש בבית משפט השלום הועמד על 12-30 חודשי מאסר בפועל
ועונשו הועמד על 12 חודשי מאסר בפועל, תוך שבית המשפט המחוזי חזר ואמר כי בעבירות
אלה יש מקום לענישה מחמירה ומרתיעה, ומצא כי מתחם המדינה שמתחיל ב-20 חודשי מאסר
בפועל הינו סביר, ועל כן הועמד עונשו של הנאשם על 18 חודשי מאסר בפועל וכן 16 חודשי
פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, תוך שצינו כי דרכה של ערכאת הערעור הוא שלא
למצות את הדין עם הנאשם.

17. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 40001-07-24 טלאקה נ' מדינת ישראל (לא פורסם) נדחה ערעור
נאשם אשר הורשע בעבירה של גניבת רכב וסיוע לגניבת רכב, מתחם העונש בבית משפט קמא
נקבע כנע בין 20-40 חודשי מאסר בפועל ועונשו של הנאשם הועמד על 20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.
ערכאת הערעור קבעה כי המתחם שנקבע ראוי וכי עונשו של הנאשם נותן ביטוי והלימה
לחומרת מעשיו ומידת אשמו.

18. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 32962-05-21 אחמד אלחמידי נ' מדינת ישראל (נבו 14.7.2021) שהוזכר לעיל, נדון עניינו של נאשם צעיר בן 20 נעדר עבר, אשר הורשע בשני אירועי גניבת רכב בנסיבות הדומות לעניינו, נקבע מתחם עונשי הנע בין 18 - 36 חודשי מאסר ועונשים נלווים, ובשל שיקולי שיקום הועמד עונשו על 13 חודשי מאסר. ערעור התקבל ועונשו הנאשם שם הועמד על 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. **החשוב הוא המתחם שנקבע בהשלכה לעניינו.**

19. בת"פ (שלום ב"ש) 28839-02-24 מדינת ישראל נ' איברהים ברהום (נבו 20.11.2024) נדון עניינו של נאשם צעיר בן 19 נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בגניבת רכב, לתשעה חודשי מאסר בעבודות שירות, לאחר שנקבע מתחם עונשי הנע בין 9 חודשי מאסר ל 20 חודשים לצד ענישה נלווית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

20. בהתאם לאמור בכתב האישום הנאשם פעל לבדו, הצליח להשלים מעשה גניבה של הרכב באישום הראשון, וזמן קצר לאחר מכן פעל וביצע פעולות ממשיות אשר לא הושלמו למרות שהוא חיבר רכיב אלקטרוני לרכב, פירק את מנגנון ההנעה של הרכב, וניסה להניעו. המרחק בין השלמת מעשה גניבה נוסף, לבין כישלון בכך, קטן. ניתן לומר שנסיונות ביצוע העבירה מלמדות כי הנאשם "בעל השכלה" רלבנטית, אשר כמעט והוכיחה עצמה במעשה הגניבה השני.

21. על פני הדברים הנאשם הגיע מצויד - ברכיב אלקטרוני ובידע מעשי, פירק גם את חובק ההגה מהרכב השני, ניגש לביצוע המעשה ללא הסתבכויות או השתהויות, ובכך לימד כי המעשה היה מתוכנן היטב.

22. בפועל הנאשם גרם לגניבת הרכב נשוא האישום הראשון, וברכב השני גרם לנזק ממשי שנבע מפירוק החלון ופירוק חלקים מהרכב בכדי להקל עליו הנעת הרכב. כהשלמה לכך, פוטנציאל מעשיו של הנאשם היה עשוי לחרוג בהרבה עת היה מוצא עצמו במרדף משטרת, ופועל על מנת להיחלץ ולהימלט מהשוטרים - פוטנציאל זה נוגע לנזק לרכב, נזק לנאשם, למשתמשי דרך אחרים שהיו ניקרים בדרכו, וכמובן לשוטרים שהיו עשויים לדלוק אחריו. אין מדובר בחשש ערטילאי אלא בעניין הכרוך באופן ישיר במעשיו של הנאשם.

23. הסיבות שהביאו את הנאשם הינן כלכליות ואינן שונות בדבר מסיבות שהביאו נאשמים אחרים. בכל הכבוד, העובדה שהנאשם חי במשפחה שהמצב הכלכלי לא שפר עליה בלשון המעטה, לא מצדיקה את מעשיו. בפועל המשפחה לוותה על ידי גורמי הרווחה. הנאשם גילה בהמשך דרכו כי יש אפשרות להתפרנס בעבודה קשה, שאינה כוללת בפגיעה בציבור וברכוש.

24. מאחר שהמאשימה לא ביקשה לקבוע מתחם עונשי לכל אחד ממעשי העבירה בנפרד, ומאחר שמדובר במעשה גניבה שהושלם, וניסיון לגניבת רכב אשר הייתה בשלבים מתקדמים ביותר וכפסע ממעשה גניבה שלם, וכי מעשה הגניבה נעשה תוך הצטיידות בכלים ורכיבים מותאמים, אני קובע כי מתחם העונש בנסיבות תיק זה, נע בין 18 - 36 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

25. הנאשם צעיר יליד 2003, נעדר עבר פלילי, נטל אחריות ובכך אף חסך זמן שיפוטי יקר.

26. לחובת הנאשם שבע הרשעות תעבורה קודמות.

27. בהתאם לאמור במסמך (נ/1) שנערך על ידי עו"ס שרה סולב ממועצה מקומית תל שבע, הנאשם מגיע מרקע משפחתי הכרוך בסכסוך בין ההורים; גדל בעוני ממש; אימו גידלה אותו ואת אחיו לבדה ומשפחתו סבלה ממצב סוציו-אקונומי קשה; עזב את לימודיו בכיתה י' ופנה לפרנס את משפחתו בעבודות מזדמנות; על כן פעלו גורמי הרווחה לסייע בקצבה למשפחתו, והמליצו לשבולו בטיפול פרטני או קבוצתי ולסייע לו במציאת עבודה מתאימה ליכולותיו.

על כן יש לומר כי נסיבות חייו של הנאשם לא היטיבו עימו, אם כי יש פער מסוים בין הדברים שמסר לשירות המבחן כי עזב את הלימודים בכיתה יא מיוזמתו ובניגוד לרצון הוריו, אל מול הטיעונים בפני כי הדבר נבע מדרישת אביו והצורך בפרנסת המשפחה. כך או אחרת, המצב הכלכלי של משפחתו בכי רע.

28. ברור כי בהיות הנאשם צעיר, שליחתו למאסר לא תועיל לו ואף עשויה לפגוע בו ובמשפחתו.

29. לכל אלה יש לומר בזהירות המתבקשת, כי הפסיקה עקבית בכך שבשל היות העבירות בבחינת מכת מדינה ממש, ונוכח מידת הפגיעה בביטחון הציבור וברכוש, הרי שנסיבות אישיות של נאשמים צריכות לסגת מפני שיקולי ההלימה וההרתעה.

שיקולי הרתעת היחיד והרבים

30. עבירה זו, זכתה לפסיקה עניפה אשר חזרה וציינה כי יש להחמיר בענישה, ולנקוט יד קשה ביחס לנאשמים שהורשעו בה. בעפ"ג טלאלקה הנ"ל חזרה ערכאת הערעור על ההלכות הנוגעות לעבירה זו, וקבעה כך -

"נוכח מימדי התופעה חזר בית משפט זה והדגיש את הצורך לגבש מדיניות ענישה מחמירה שתרתיע עבריינים (ראו למשל: ע"פ 69/93 פאכורי נ' מדינת ישראל (לא פורסם); ע"פ 4701/93 אבו שיכה נ' מדינת ישראל (לא פורסם); ע"פ 5724/95 אבו-דחל ואח' נ' מדינת ישראל (לא פורסם))"
(בע"פ 2725/03 - גלאל עבדיה נ' מדינת ישראל . תק-על 2003(3), 2370 עמ' 2374).

הלכה למעשה, בתי משפט מטילים עונשי מאסר בפועל, מאחורי הסורגים, על עבירת גניבת רכב, גם כאשר מדובר בנאשמים צעירים וכאלה שאין להם עבר פלילי."

31. אני נכון לראות במאמצי הנאשם בתקופה האחרונה כהשפעה ישירה של ההליך, אשר בסופו של דבר הרתיעו את "נפל האסימון" אצל הנאשם והוא הבין שהענישה בעניינו עשויה להביאו לבית הסוהר.

שיקולי שיקום

32. במקרה שבפני לא מצאתי קיומן של שיקולי שיקום. הנאשם לא עבר תהליך אצל שירות המבחן, הוא ניצב בתחילתו של הליך, ונדמה כי הפער עליו הצביעה המאשימה לא מקבל תשובה מספקת בתסקירים.

להתרשמותי, שירות המבחן מלא תקווה כי הנאשם ישנה דרכו, אך מדובר בשטר גדול מאוד לפירעון, ובשלב זה אין בו כדי להביא אותי למסקנה שמתקיימים כאן שיקולי שיקום המצדיקים חריגה מהמתחם.

33. הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח החלטות רבות המגדירות כי חריגה משיקולי שיקום תעשה במשורה ורק במקרים המתאימים לכך בהם סיכויי השיקום מובהקים ומצדיקים זאת (ראו ע"פ 7757/21 אהרון ק"י מרזוקי נ' מדינת ישראל (נב 24.5.2022), ע"פ 7172/21 מאדי דאהר נ' מדינת ישראל (נב 31.1.2023), ע"פ 671/22 אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל (נב 20.10.2022).

סוף דבר

34. לאור כל האמור אני גוזר את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים :

א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה לפי רישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של שישה חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. אציין כי חרף העובדה שלקנס תפקיד משמעותי בעצם החזרת חלק מהנטל שהנאשם העביר לכתפי הציבור במעשיו, נוכח המשמעות הכלכלית וההשלכה הישירה על פרמיות הביטוח, מאחר שמדובר בנאשם בעל יכולת כלכלית מוגבלת ונוכח האמור בסעיף 40 לחוק העונשין, מצאתי לנכון להתחשב בו ולהטיל עליו קנס מדוד בלבד ולא כזה שיכול להתחיל ולשקף מידת השלכת מעשיו על הציבור.

הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 01/03/2025. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכום כולו לפירעון.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 10,000 ₪ לנפגעת העבירה באישום הראשון - ע"ת מספר 3, וכן פיצוי כספי בסך 5,000 ₪ לנפגע העבירה באישום השני - ע"ת 2.

הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 01/03/2025.

את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ה. מאחר שנמצא כי הנאשם עשה שימוש לרעה ברישיון הנהיגה, **אני פוסל אותו מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, וזאת למשך 12 חודשים מיום שחרורו.** הנאשם יפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים. תקופת הפסילה תימנה רק לאחר ההפקדה.

ו. פסילת רישיון על תנאי לתקופה של 12 חודשים.

הפסילה תופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם על עבירה של גניבת רכב או ניסיון לעשות כן.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"ה, 26 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.

עמוד 8

